

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Elsőlétező ára		Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor.
Évesre	8 K	DR. STRASSER ÁRMIN.	BALKÁNYI ERNŐ.	Hirdetések <u>egység</u> szerint.
Fél évre	4 -	MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre	2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.		Kéziratokat nem adunk vissza.		

Világításunkról.

(Dr.) Mindenki természetadta ösztönénél fogva törekszik előre, elérni azt a legmagasabb nivót, melyet képessége, tehetsége folytán egyáltalán elérni képes. Ezen processzus, nemcsak az egyeseknél mutatkozik, hanem egyesületeknél, társulatoknál, helyiségeknek, városoknak.

A községeknek egyikezeknek nagyközségekkel, ezek pedig városokká lenni.

Csak a legtrükköb esetében találkoznunk maradisággal, mely a fejlődést nemcsak megállítja, hanem azt visszafelé tereli.

Legjobbzan észlelhető ily megállapodás a községekben mint pl. nálunk is.

Alsólendvának természeti kefcvése városá pradestinálja, nagy kerülete, melynek egyszersmind góczpontja, a vidéki lakosság gyülekező helye, járásbíróági székhely stb. mindezek hatalmas tényezők, melynek fejlesztésére a legenergiusabb tevékenység felül szükséges. Ezen természetadta előnyöket ki kell használnunk.

Emelni kellene az idegen forgalmat, több gondot fordítani az utcák tisztántartására és fösulyt fektetni a KIVILÁGÍTÁSRA.

E tekintetben afrikai állapotok honolnának nálunk. Alig pár méces világítja az

összes utcákat. A legfogalmasabb helyen sincs lámpás. Naplemente után már csak kézi-lámpással lehet menni, a legfogalmasabb helyen is.

A világosság a város tiszta erkölcsi-ségének a jele, hol a büntanyak nem ütök fel fejüket, de egyuttal a közügyeket intézők felvilágosodottságára is utal.

Ugy látszik addig nem lesz Alsólendván világosság, míg nem lesz polgármestere, addig nem lesz rend, tisztaság s addig a plébános tehenének, ökrének, éppen annyi joga lesz a templom-téren, az egyetlen sétaterén keresztül járni, mint a nagyközségnek, mert e tárgyba hozott szabályrendeletnek a községből nem tud vagy nem mer érvényt szerezni.

Az ország dolga.

Holnaputan újra nagy nap lesz, dec. 19-ike. Várákozással néz elé e napnak az ország. A szocialisták várták legnehezebben s legtöbbet remélték e naptól? Már az orruk leálhat, mert füstbe ment minden íreményük. A koalíció ugyanis magáévá tette a választói jog kiterjedését és a nagy nemzeti követelés keresztülvitele után kész azt megszavaztatni. Csakhogy a nagy dob,

amelyet hetek óta vertek, hogy a törvényjavaslat e tárgyba első sorban lesz benyujtva, — beszakadt — s érthető okokból, a javaslat el fog maradni. A december 19-ike tehát forduló pont lesz, nem ugyan az országra, mint a szocialdemokratának, — mert ekkor ki fog nylni nekik a szemük.

Zalába új főispán alig fog jönni, mert oly vakmerő kalandor nem akad, aki a zalamegyei megyefőnökségre aspirálni merne. Ugyan kinek kell fekete márványtábla, amelybe a neve a gyalázat örök emlékeké bevésve legyen különben is, mint halljuk, — Zalaegerszegen a megyefőnök számára nincs hely, mert a főispáni lakást kilakolták.

HIREK.

— **Kinevezések.** Lányi Kálmán zalaegerszegi lakos kir. főmérnök — Lányi Bertalan igazságügyivivő bátyja, — érthető okokból, műszaki tanácsosnak nevezetett ki

A zalaegerszegi kir. törvényszék új elnöke. Dr. Degré Miklós budapesti VIII-X. kerületi járásbíró a zalaegerszegi kir. törvényszék elnökévé nevezetett ki.

A király dr. Orozdi Lajos nyakizmiszi

Panasz.

Csak dalolok, de mind hiába
Nem hallgat meg már senkiesem
Csak zugó szél fele dalomra . . .
Vagy tán azt is csak képezem.

Nem törődik dalommal senki
En istenen nem is csoda
Kit érdekelne egy repedt nyár,
Vagy egy kipukadt rossz duada.

Hiába olyan bus a nótám
Nem tel sehol visszhangra már
S a szél is szemrehányozug:
„Ugyan ne bögj már te zamár!”

— SA LAJCSI.

A becsület.

Írta: OSZESZLY M. VICTOR.

Egyzer volt, hol nem volt, — az időt biz' én már régen elfeledtem, — elég az hozzá, hogy egy csendes kis városkában élt egy nagyon öreg ember. Ugy hívták, hogy Tódor. Azaz dehogy is hívták, mert nem volt ember a vidéken, aki elmondhatta magáról, hogy egy szót is váltott valaha az öreg Tódor búcsival.

Hosszu, rutt szakállalval, barátságatlan né-

zésével elriasztotta maga mellől az embereket, kik csak azt tudták róla, hogy van egy meséje, egy szomorú mese, talán történet is, igaz történet . . .

Gazdatiszt volt régen, igen régen egy nagyon módos földesúr.

A földesúr legényember volt; ő neki pedig volt egy lánya, egy szép, egy csacsogó; Gittának hívták.

Amikor leeresztett aranyhajától körülfont fején áfonta két karját a leány, — Tódor kárpotolni vélte benne az elvesztett feleséget, akit Gitta születése ölt meg.

Nagyon szerette Gittát. Büszke volt rá, féltette, óvta szótól, viharától, mert csudájára jártak a lány szépségének hat vármegyéből.

Gitta ép akkor töltötte be tizenhataladik évét, mikor apja eléje állt ezzel:

— Elértél, lányom, ahhoz az időponthoz, amifől fogva nagy leány sorba vesznék. Ilyenkor úgy illik, hogy félre kell tenni a régi gyermekjátékokat s komolyan kell gondolkodnia a nőnek.

— Igenis, édesapám.

— De te nem leszel olyan, mint a többi . . . mint a jegyző ur leánya, aki örököszen könyveket olvasott s az lett a vége, hogy belebolondult egy komédiásba és megszökött vele . . . Nem, te csak a régi kis leány maradsz, a kis Gitta, az én szememfényse s nem fogsz engem elhagyni, ugy-e, soha?

Nem, solta, — felelte a lány.

A férfi megsimogatta a selymes aranyhaját s Gitta ugy simult hozzá, mint egy hízgelő cica.

Multak a napok, hetek, hónapok. Gitta megváltozott. Ábrándozó, merengő lélnyává lett. Tódor kétségbe volt esve. Faggatta, kérdezte a lányt: csak kitérő választ kapott.

Gitta naphosszat élt az ablak előtt, nézett a semmiségre, vagy fontoskodó arccal sétálgatott egykor kedvence virágok között.

Egyzer azt is kérdezte apjától:

— Ugy-e, papa, ha férjhez megyek és a férjemből nagy-városba megyünk lakni: a színházba is el fogunk majd járni?

A férfi szigoruan ráncolta össze homlokát, feljajdult a sejtelméit s csak azt felelte rá:

— Valaki ugy-e mondta ezt neked?!

— Nem, nem, édesapám; ne nézzen egy rám; nem mondta senki, éppen senki . . .

De a férfi a szorakozott felelettel, a kapkodva kimondott szavaktól csak sötétebb lett és nem hitt . . .

— Senki sem mondta? . . .

— Senki . . .

Aztán újra elmulott sok idő . . . Kisvárosban hamar kel a pletyka: azt sugdosták az emberek, hogy a földesúr és a gazdatiszt Gittájá szeretik egymást . . . sőt még néhányan arról is tanuskodtak, hogy látták, amit egy este Gitta a

kir. ügyész a VII. fizetési osztályba sorozva ügyésszé nevezte ki.

— **Halálózás.** Dervarics János sztkozmadobjai nagybírtokos a napokban meghalt Kaszperőn.

— **Eliőléptetés.** A m. kir. pénzügyminiszter Vörös Gyula helybeli m. kir. adótsiztet a XI. fizetési osztály 2. fokozatába léptette elő.

— **Kiállítás.** Szép meglepetésben részesítette a helybeli „Hungária” esernyőgyár a kiállítás látogatóit. Az ott látott tárgyak csiny és elegáns kidolgozásánál fogva, hazai ipartermékeinknek csak dicséretre valóak s bátran felvehetik a versenyt a külföldi hasonló nemű iparcikkekkel.

— **Az alsólendvai iparosok köre,** e hó 10-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgya jegyzők választása és gróf Bathányi Pál hazafias megkeresése volt. — **Jegyzőkül:** Gutfmann Aladár és Milhofer Henrik választottak meg, egyhangú szavazattal. A közgyűlés 2. pontjára a kör egyhangú határozattal kimondotta, miszerint a felhívásnak politikai színezete van, felelte napirendre tér. A körnek jelenlevő tagjai mindazonáltal, tekintettel a cél hazafias voltára együttesen 200 kor-t jegyeztek a zalamegyei tisztviselőhöz fizetésének fedezésére, azon kijelentésük, hogy ezen összeget nem mint a kör tagjai, hanem mint a magyar hazának, magyar polgárai ajánlották fel.

— **Kartel és a bíróságok.** Törvénykezési gyakorlatunk az olyan megállapodást, mely szerint két vagy több személy avégből egyezik, hogy közös eljárásul valamely, az ipari és kereskedelmi forgalomnak tárgyát képező áruinak, vagy az ezek előállításához szükséges terményeknek és illetve nyers anyagoknak, általában a közfogyasztás alá eső, valamely áruinak a kereslet és kínálat törvényei szerint kialakuló rendes forgalmi árát lenyomja, akár azok-

nak beszerezhetését drágábbá tegye, a közönség érdekét biztosító szabad verseny korlátozására és a fogyasztó-közönség megkötésére irányuló célzatánál fogva a jó erkölcsökbe, illetve a közrendbe ütköznek tekintni s az ilyen megállapodásból származtatott igényeket a bírói oltalomból kirekeszti. Ujjabban e tárgyban pedig azt mondta ki a Kuria, hogy már magában véve a szándék, mely szerint hasonló megállapodás a termelő, illetve a fogyasztó, szóval a nagyközönség megrövidítésére irányuló célzattal létesül, megfosztja a fent jelzett természetű megállapodásukat jogi érvényűttől s maga az árcsökötés és ármelecs pusztá lehetősége is elég arra, hogy a kartelszerű megállapodást semminek keljen tekinteni. Az abban résztvevők száma e tekintetben nem határoz.

— **Figyelmeztetés a postáigénybe vevő közönség érdekében.** A pécsi posta-és távúrá igazgatószék e címen terjedelmes közlemény tesz közre a lapokban s részletesen megmagyarázza a közönségek, hogy miképen pakolja, címezzé és küldje a karácsonyi ünnepek alkalmával küldeni valót. Ilyen alkalommal rendkívül ösztönződik a postán a munka s a rossz csomagolás miatt a postásoknak legnagyobb lelkiismeretességük mellett is kárt szenvedhet a közönség. Kis írunkát nem közölhetjük legapróbb részletekig a Figyelmeztetést, de megmondjuk a főbb tudvalókat: A címzést a legnyilvános pontossággal kell elvégezni, tisztá, olvasható írással. A csomagolást, kötést nagy szigorúsággal kell elvégezni, kivált romló törékeny tárgyaknál. Több darab állat: nyul, fácán stb. csomagolva adható fel. A csomagba pénz nem tanácsos tenni. A pénz külön küldendő utalványon. Végre a járattalabbak forduljanak tanácsért a jártasabbakhoz.

Gondolatok.

A szépség rózsái nem sokáig ének,
Am a jóság örök, mert az már a lélek.

Vakmerő és támad Ámor
A szeretet véd és bátor. Béni Vimos.

— Ott van, ott van, — sugta valami néki s ő hitt, mert himne kellett neki, a körülmenyék megcáfolt leányáról sok éven át fontott álmait. Csak úgy berruga maga előtt az ajtó.

— Ah . . . Gitta . . . Gitta! — Susogta, mondta, ordította s felemelte kezét, hogy lejusson rájuk.

Megtántorodott.
A földesur sok éven át jöltöve volt; azt nem felelji el.

Útjére emelt karjai aláhatyaltokat, teste összegröccs, arca rettenetesen eltorzult s forogni kezdett előtte a világ. Verejték-lepte homlokát nekiszorította az ajtószárának s hörögött mint a sebzett orszálan.
— Csak úgy vándorogtok hazáig. A keserűség, a csalódás marcangolta, tépte; mintha valaki egy nehéz vaskalapácsal döngtetné a mellét.

Leborult a földre és csókolta meg azt a poszmert is, amely megtévedt leányától származott.

„Kedves Apám! Én már nem megyek haza többé soha, soha . . . Nekem nagyon jó lesz — majd . . . A földesurat ne okozd; a hiba bennem van. Meg akartam tudni mi az szereti, és a legelőször férfinek a karjába vettem magam . . . Ha a paták kifog vetni a partra, öltöskérhőn szép fehér ruhát s úgy temesettek el . . . Liliomot ne adjatok a kezembe: nem érdemli meg azt megtévedt és nagyon búnsó leányod
GITTA.

Csarnok.

A Mars bolygórol.

A Mars bolygón látható vonalak természetese és keletkezési oka eddig, nincs elfogadható módon megmagyarázva.

Hogy azok nem mesterséges csatornák, az bizonyos.

Hogy a bolygó mely része szárazföld és mely része tenger, az bizonytalan.

Ezen és több mellék kérdésnek megoldását igéri következő észleléseim:
Fűrődökám fenékén 35 cm. hosszú és 35 mm. széles folt van ügylet-nél alkalmazva, úgy, hogy a lemez széleinel 2–3 mm.-nyi magas az önozás.

A két végén kerek kék fenéke egyenlően 51. cm. széles, felső pereme 65 cm.-től fokozatosan 75 cm.-nyire bővül, e helyen felsziki/kesztesen a folt.

Már két ízben észleltem az esti fűrődők követező reggelen, midőn véletlenül a kádra tekintettem, hogy a 30–35 cm. mély víz felszínén úgy szappanos hab hűvő mutatja a fenék és a fenékfolt körvonalait.

A folt feletti rajz, különösen felőtött a két párhuzamos vonal éles volta és a közötti maradt keskeny szalagnak habmentessége által.

Második alkalommal elfrontottam a habok rajzát s alig egy óra múlva, bár nem oly élesen, újra kialakult az.

Azon időben Tibor kis fiam kérdézősködése miatt kénytelen voltam a csillagászatot tanulmányozni, talán ez az oka, hogy amit mások hasonló észleléseknél elmulasztottak, én a Mars rejtélyes vonalaira gondoltam.

E szerint valószínű, hogy a Mars bolygónak vonalai tenger felszínén úgy anyagot mutatják, melyet, kivált a nagy hóolvadások idejében a hegységre lerohantó vizár a szárazföldről a tengerbe sodor, s hol aztán a felszínen, hol szétszóródik, hol pedig a hullámmozgások szerint bizonyos alakban csoportosul.

A hullámjétek eredményét képező ezen vonalak, tehát időnként előállhatnak, elűnhetnek és párhuzamosan is újra kialakulhatnak.

Az előfeltétel, a tenger-fenek alkata ismeretlen ugyan, de éppen ezen vonalak létezése, azok elmulása, újra képződése az észlelt jelenséggel kapcsolatban bizonyítékul is szolgálhatnak, úgy a tengerfenék jelenlegi alakátára, mint az alakulás módjára:

A bolygó felső kérge ott, hol a tenger volt, legkevésbényebb is lehetett s kihűlésével jóné szelcseszódásnál valószínű is, hogy ott repedezett meg, mely repedések felett gerincesuri, a repedések irányát hiven követő egyes fenékok alakították a víz alatt.

A szélesebb fenésiek némelyike középvá párhuzamosan ismét be is hordaphatott, úgy hogy némli párhuzamos gerincek is alakulhattak.

Ezen egyes és kettős gerincek aztán a tenger hullámait az ismert vonalak jönnék előállítására kényeszerítetik.

Ezek nyomán a tenger és szárazföld képzése is másként dölne el, mint a hogyan eddig el lett fogadva.

Következtetést lehetne vonni ebből és a megfelelő kísérletek eredményéből a felső kérge állományának minőségére, szivóságára, egyzetlenségére, a tengerek sekély voltára, a bolygó meteorológiai viszonyaira.

A „Stein et Wäsen” (Bécs) című folyóirat 2896. évi (III. rész 110–113.) és 1898. évi (I. 44–48.) folyamában a Mars bolygóról közölt csodálatos jelenségek mind elfogadható, világos megoldást nyernek, mindannyi megerősíti a feltárt feltételeket

HODOSSY LÁSZLÓ.

Szerkesztői üzenet.

Dilettans. Paracicsom című beklődött elbeszélést köszönettel vettük és azt, mielőtt helyeszeritnánk, folytatásokban közölni fogjuk.

Miki. Alkalmi cikket köszönjük. A kéziratot szerkesztőnközhöz kérjük beküldeni.

földesur kastélya felől jött sietve; nagyon igazított volt.

Amikor ez Tódor félhöz jutott, már tudott róla mindenki.

És ő mégsem hitte el.

Egyre rosszabb meg álmanban sem merete volna tartani Gittát, a szemfényét.

Nem, ő abból az ábrándozó tekintetből, abból a fontoskodó arcból ennyit nem olvasott ki; meg végtére, meg a kelébe is belélatott a lánynak. Nem és ezerszer nem rossz a Gitta.

Csak felordított, amikor félhöz titódott a hir; nagyon érzékenyen találta.

Nem az én Gittám jó, a legjobb; az emberek rosszak, mert olyant mondanak, ami nem igaz . . .

— Az emberek igazok mondtak; Gitta rossz leány lett.

Amikor már nem volt kitérés előle, a férfi nem tudta előlanni szó nélkül a dolgot.

— Semmi, semmi sem igaz, papa, — mondta a leány, Gitta jó, Gitta a régi . . .

S áfonta a férfi nyakát s hozzája simult újra, mint máskor . . . mint egy hízgelő cica . . .

Tódort elküldte a szomszéd városba a földesur egy-két napra valami ügyes-bajos dologban, amelyet pedig előbb nem bízott soha senkire.

Gitta otthon maradt.

Tódor pedig maga sem tudja, mi történt azalatt Gittával, csak hazahívták. Egyik jóakarója irt néki . . .

Mint is rögjön . . . Üres volt a lakás . . .

Mint egy tolvaj, keményen ütött sebével úgy topdózott a kastély felé . . .

6243 905. tkvcs.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közlére teszi, hogy Hirschl Henrik és tsa. vögeháza Lukács Andras végrehajti szavazati elleni 390 kor. lökövételest és jár. iránti vnyajást ügyében Nemetz János és fel. Boeckor Rogánának az alsólendvai kir. járásbírósg területén leve.

1. a pákai 491. sz. tkvben + 1 sor 733. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a lászólázi dióiban) valo, B. 30. 31. alatti 4 21 rész jutalekára adó alapon ezenem 180 kor.-ban megállapított kikéltási arban.

2. a pákai 487. sz. tkvben 1 2 sor 725. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a lászólázi dióiban) valo, B. 29. 30. alatti 4 21 jutalekára adó alapon ezenem 120 kor.-ban.

3. Lukács Anna F. Geroli Józsefnének, Lukács Andrasnak, kk. Lukács Istvánnak és kk. Lukács Rozinnak, mint Lukács Andras jogutódainak a pákai 105. sz. tkvben + 1 sor 1011. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó és csepőtér a Nagyhegyen) valo, B. 23—26 alatti 2/7-od rész jutalekára adó alapon ezenem 65 kor.-ban megállapított kikéltási arban a jelen pont alatti, B. 23—26 alatti jutalek 1/5-ödere özv. Lukács Andrasné sz. Herman Juli javára bekebelezett szolgalmi jognak az o. étre való fenntartásával, ha az előrendő vételár össze z az előző, mintegy 1000 kor.-t kivéve összeg felezésére köteles lesz, különben az arverés hatálytalanabbá válik és a kérdéses ingatlan jutalek a szolgalmi jog fenntartása nélkül becsatlatnak azonnal újabb arverés alá.

4. a pákai 622. sz. tkvben + 1 sor 1028. hrsz. a. felvett ingatlanból (szőlő és rét a Nagyhegyen) Lukács Anna F. Geroli Józsefné, Lukács Andras, kk. Lukács István és Rózi neven álló, B. 14—17 alatti 2/7-od rész jutalekára adó alapon ezenem 352 kor.-ban megállapított kikéltási arban a jelen pont alatti, B. 14—17 alatti jutalek 1/5-ödere özv. Lukács Andrasné sz. Herman Juli javára bekebelezett szolgalmi jognak az esztró való fenntartásával, ha az előrendő vételár összeg z az előző, mintegy 1000 kor.-t kivéve összeg felezésére köteles lesz, különben az arverés hatálytalanabbá válik és a kérdéses ingatlan jutalek a szolgalmi jog fenntartása nélkül becsatlatnak azonnal újabb arverés alá.

Az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1905. évi december hó 27-ik napjának

d. é. 10 órakor Páka községüzemén megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikéltási aron alól is eladatul fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésarán 10% -át kiegészében, vny az 1881. L.X. t.-ez. 42 §-ában jelzett arfolyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadekekért elképírtáiban a kikéltőt közehez letenni.

Alsó-Lendva, 1905. évi október hó 3.

A kir. járásbírósg mint telek. hatóság.

Bíró, kir. albiró.

7404 1905 tkvcs.

Rósis János telekkönyvezető jelentése, melyel Bördöce község átalkatási munkálataira vonatkozó iratokat bejertészi, jelentésén, hogy a vezetói munklatokat felülvizsgálta s helyeseknek találta.

V E G Z É S.

E jelentés folytán a telekkönyvi hatóság kibocsátja az 1893. 24366 L. M. számú rendelet 89. §-a alapján a következő

hirdetményt.

Bördöce községre ezzel a község telekkönyvnek átalkatása és néze kapcsolatosan az 1892. 29. t.-cikk értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekkönyvjoknyekbe való bejegyzését és a telekkönyvjokny bejegyzések helyesbítés iránti eljárás befejeztét, és azzal a telhivással tétik közze.

1. hogy mindazok, a kik az 1886. 29. t.-cikk 15. és 17 §-ai alapján ideértve az 1889. 38. t.-cikk 15. és 6 §-ában és az 1891. 16 t.-cikk 15 §-a pontjában foglalt kiegesztéseit is, valamint az 1889. 38. t.-cikk 7. §-a és az 2891. 16. t.-cikk 15. §-a b. pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. 29. t.-cikk 12 §-a alapján történt, törölkés érvénytelenségét kimutathat-

ják, és végbórlési keresetüket 6 hó alatt vagyis az 1903. ÉVI JUNIUS 30-ig beázórló a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meg nem hosszabbított záros határidő elhúle után indított törölkés kereket annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkényvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. 29. t.-cikk 16 és 18 §§-ainak eseteiben ide érve ez utóbbi kiegesztéseit, t.-cikk 5 és 6 §-ában foglalt kiegesztéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat 6 hó alatt vagyis 1906. ÉVI JUNIUS Hó 30-ig beázórló a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meg nem hosszabbított záros határidő letele után ellenmondásuk többé figyelembe vétetini nem fog.

3. hogy mindazok a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kivül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által az előbb

nyert nyilvánkényvi jogokat bármily irányban sértve válik, — ide érte azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1890. 38. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — kértetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz 6 hét alatt vagyis 1906. évi JUNIUS Hó 30-ig beázórló nyujtsák be, mert e meg nem hosszabbított záros határidő emulva után az említett bejegyzések csak a törvény rendes útját és csak időközben nyilvánkényvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetek azok a félék, a kik a kikéltőkönk eredeti okirattal adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyuttal egyszerű másolatokat is csatolnak vagy ilyeneket pótolják, kényujtsanak az eredetiekre e telekkönyvi hatóság nál átvetik.

A kir. járásbírósg mint telekvi hatóság.

Alsólendvai, 1905. évi november hó 29.

Bíró, kir. albiró.

MAGYAR FRANKLIN

Társulat kiadása.

REMEKÍRŐK

55 kötetben, diszes vászonkötésben, ára 220 korona.

Megjelenik 5 kötetes sorozatokban minden év április és november havában.

Eddig 8 sorozat, vagyis 40 kötet jelent meg.

Tartalomza:

- * Arany János
- * Arany László
- * Balassa Bálint
- * Bajza József
- * Berzeznici Dániel
- * Csiky Gérgely
- * Csókónai V. Mihály
- * Czuczor Gérgely
- * Deák Ferenc
- * Eötvös József báró
- * Fazekas Mihály
- * Garay János
- * Gradványi János
- * Kármán József
- * Gyöngyösi István
- * Kátai József
- * Kazinczy Ferenc
- * Kemény Zsigmond
- * Kistaludy Károly
- * Kistaludy Sándor
- * Kölcsey Ferenc
- * Kossuth Lajos
- * Madách Imre
- * Káttos János
- * Pázmány Péter
- * Petöfi Sándor
- * Reviczky Gyula
- * Széchenyi István gr.
- * Szigligeti Éde
- * Teléki László gr.
- * Tompa Mihály
- * Vajda Péter
- * Vörösmarty Mihály
- * Zrínyi Miklós műveit.

A Franklin-féle „MAGYAR REMEKÍRŐK”-ban örökbeszű fömvekkel képviselve vannak összes magyar íróink Balassa Bálinttól, a szerlem trubadurjától kezdve egészen Reviczky Gyuláig, a korán elhunyt költőig.

A Franklin-féle „MAGYAR REMEKÍRŐK” nemcsak az epikai, lyrai, drámai és elbeszélő költészet, valamint a széppróza és szónoklat remekai mellett a népköltés és kurucoköltészet gyöngyvit hozza, hanem a politikai irodalom és szónoklat klasszikusait is, képviselve a három felísten: Széchenyi a legnagyobb magyar, Kossuth a magyar szabadság atyja, Deák a haza bölcséi által.

A Franklin-féle „MAGYAR REMEKÍRŐK” 55 testes kötetle felöleli a legbecsebbest, mit a magyar szellem öt század óta az irodalomban teremtett és hivatalva van arra, hogy minden család könyvtár gerince legyen.

A Franklin-féle „MAGYAR REMEKÍRŐK” 55 kötete egyöntetű diszes kiadásban csak 220 koronába kerül, míg a magyar klasszikusok eddig megjelent különböző, nem egyöntetű kiadásai együtt mintegy 600 koronába kerülnek.

A Franklin-féle „MAGYAR REMEKÍRŐK” kiállítása méltó a nemzeti mű jelentőségéhez. A művészi, de egyszerű kötés érke, angol vászonkötés, a legartósabb, a mi e nemben létezik. A mű papíra famentes, soha meg nem sárguló; betűi külön e célra készülték.

* A szilaggal jelzett Remekírók műveinek kiadási jogát a Franklin-Társulat magának szerződéses bízottiságra, úgy hogy azt más kiadó ki neu adhatja, ezen írók művei semmiféle más gyűjteményben ez idő szertint meg nem jelenhetnek.

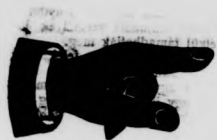
A MOST MEGJELENT VIII. SZOROZAT TARTALMA:

1. kötet: Báró Balassa Bálint és gróf Zrínyi Miklós. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Széchy Károly, Balassa Bálint és Zrínyi Miklós arcképeivel.
11. „ Kisfaludy Sándor munkái. II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv.
30. „ Báró Eötvös József munkáiból I. kötet Szépirodalmi művek. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Voinovich Géza. Eötvös József arcképevel.
32. „ Báró Kemény Zsigmond munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulaf Pál. Kemény Zsigmond arcképevel.
40. „ Tompa Mihály munkái. IV. kötet. Népregek, Virágregék. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Léway József.

A Franklin-Társulat által kiadott „MAGYAR REMEKÍRŐK” értékét rendkívül emeli, hogy annak kiegesztője a

TELJES MAGYAR SHAKSPERE,

a KISFALUDY-TÁRSASÁG által kiadott s költőink: Arany, Petöfy, Vörösmarty, Szász, Károlyi, Lévai Arany László, Fejes, Greguss, György Vilmos, Körnczi-Lehr, Rákosi Jenő, Szigligeti által fordított kiadása. Ez a fordítás ma már magyar remekiroz-számba megy, mert ezt halljuk a szinpadról, ez idézzük lépten-nyomon; ez meut át a nemzet verébe.

NAGY

KARÁCSONYI

VÁSÁR

BALKÁNYI ERNŐ

papirkereskedésében

Alsólendván.